

5461 2den Beh. af Lovf. om Lønn. f. forskj. u. Inspektørn hørende Emb. og Bestillingsm. 5462

Derpaa fattes Lovforslagets øvrige Paragrafer med de dertil stillede Ændringsforslag under Nr. 2—11 samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling under Forhandling.

Ordføreren: Til § 6, som angaar Politidirektøren i Kjøbenhavn, har Udvalget ikke stillet noget Ændringsforslag. § 7 omhandler Lønningerne til Inspektørerne ved Straffeanstalterne, og her har Udvalget under Nr. 2 stillet et Forslag, som tilsigter at bringe Inspektøren ved den ene af disse Straffeanstalter ned til en lavere Lønnings-sats. Udvalget støtter sig nemlig i saa Henseende derpaa, at der er tillagt den Inspektør, som der her er Tale om, Embedsbolig, hvilket ikke er Tilfældet med den anden, og denne Forskjellighed gjør efter Udvalgets Mening, at man kan nedsætte den Enes Lønning med 200 Rd. overfor den Andens. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 om, at Slutningen af sidste Stykke, nemlig efter Ordet „Embedsbolig“, skal udgaa, er Meningen deraf denne, at Bestemmelsen om, at Embedsboligen skal vedligeholdes for Statskassens Regning, beror paa et forskjelligt Begreb om, hvad man ellers forstaar ved Embedsbolig. Hvad der skal forstaaes ved Embedsbolig, er betegnet i Loven af 26de Marts 1870, indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmændenes Lønningsforhold, idet man heraf vil se, at den Embedsmand, der har Embedsbolig, selv maa bekoste den indre Vedligeholdelse af denne Embedsbolig, medens dette Lovforslag foreslaar, at disse Embedsboliger skulle vedligeholdes for Statens Regning. Naar Udvalgets Forslag vedtages, vil Følgen deraf altsaa være, at den indre Vedligeholdelse af de heromhandlede Embedsboliger vil paa hvile Embedsmændene selv. — Forslaget under Nr. 4 til § 8 er af samme Beskaffenhed som det her nævnte og angaar Embedsboligerne for Præsterne paa Straffeanstalterne paa Bredsløselille Mark og i Horsens. — Til §

9, der omhandler Stifts- og Landfysici, foreslaar Udvalget, at den højeste Lønning, hvortil en af disse Embedsmænd kan komme efter Alderstillæg, skal være 1,200 Rd. istedetfor 1,400 Rd. Efter Lovforslaget skal Begynderløsgagen nemlig være 800 Rd.; den vover derefter hvert 5te Aar med 200 Rd. indtil 1,400 Rd., og dette sidste Beløb gaar nu Udvalgets Forslag ud paa at nedsætte til 1,200 Rd. — Den væsentligste Ændring af Bestemmelserne i dette Lovforslag, som Udvalget har paatænkt, angaar § 10, som omhandler Distriktslægerne. Det har været Udvalgets Mening, at man, efterhaanden som der trædt omkring i Landet bliver flere og flere praktiserende Læger, saa at der snart overalt i Landet haves Læger i Nærheden, vil kunne overdrage Distriktslægeforretningerne mod et passende Honorar til disse Læger paa de forskjellige Steder, hvor Distriktslæger ere nødvendige. Det viser sig allerede af den Løn, som der foreslaas tillagt Distriktslægerne, at den kun er en ringe Del af det Beløb, hvoraf de skulle leve, idet de gennem deres private Praxis have deres egentlige Levevei, og at altsaa deres Tjeneste som Distriktslæger kun er en Biting for dem. Vi have derfor ment, at naar man lønede disse Distriktslæger med Honorarer, vilde derved ikke det Hensyn mere være tilstede, som mange Gange generer Administrationen, naar den vil være af med gamle eller svagelige Distriktslæger. Vi maa jo haabe, at alle Distriktslæger ere raske Mænd, der ere parate til paa enhver Tid at lade sig afhente derhen, hvor deres Nærværelse er nødvendig, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt, om disse Mænd blive gamle i Tjenesten, thi saa vilde de ikke være saa bevægelige, som de bør være efter denne deres Stilling. Vi have altsaa ment, at Administrationen, naar det blev Honorarer, hvormed disse Læger lønnes, kunde, efterhaanden som en og anden af dem blev mindre bevægelig, overdrage dette Honorar og Udførelsen af disse Forretninger til en af de